

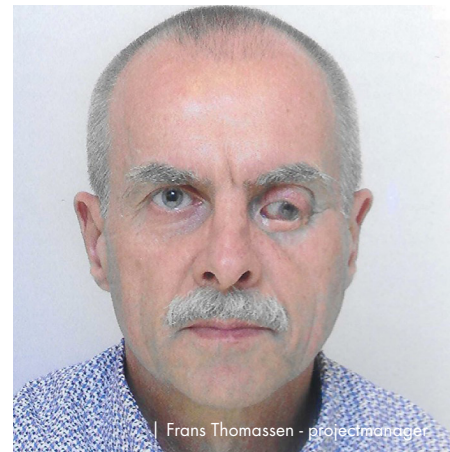
AT WORK

EEN GREEP UIT DIVERSE VOORBEELDEN UIT DE DAGELIJKE PRAKTIJK VAN BOSKALIS

WE DOEN HET SAMEN! *TRAVAILLER ENSEMBLE!*

Als projectmanager Frans Thomassen één motto op een bordje zou mogen schilderen is het dit: 'We doen het samen'. Op zijn huidige project op de grens van Togo en Benin klinkt dat als 'travailler ensemble'. Dit zie je in alle details terug: van de vorm van het contract tot en met de communicatiestructuur met de lokale bevolking die hij heeft opgezet.

Verslag van een project met fikse uitdagingen.

Togo en Benin zijn twee van de zeven landen die de Wereldbank heeft geselecteerd voor de financiering van projecten die de gevolgen van kusterosie door klimaatverandering aanpakken (www.wacaprogram.org).

De veranderde golfslag veroorzaakt lokaal een kustafslag van twee tot tien meter per jaar en bedreigt daarmee de bevolking in haar bestaan. Zij zien hun vruchtbare akkers verdwijnen, moeten hun huizen verplaatsen om het water voor te blijven. Het project waar Boskalis aan meewerkt behelst de bescherming van 50 kilometer kustlijn. De kuststrook is in vier secties verdeeld, die elk een

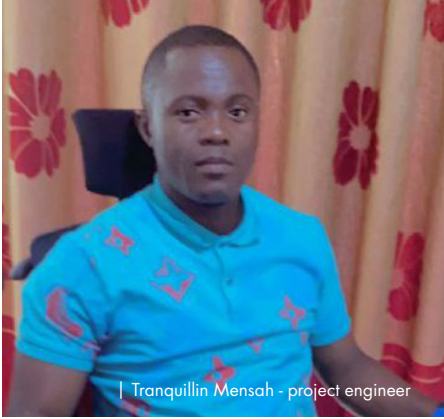
andere aanpak krijgen. Er wordt gewerkt met breakwaters, maar ook met een zandmotor. Boskalis werkt hier met een kernprojectteam en lokale werknemers (100 van de 150) die het

werk uitvoeren. Er zijn inmiddels vele tonnen steen per truck aangevoerd (totaal 265.000 ton) en later zal de Willem van Oranje zich bij het project voegen voor het gedeelte op zee. >>>

HARMONIE

Naast de Wereldbank zijn de Beninese en Togolese overheid de opdrachtgevers. “Al die partijen hebben hun eigen regels en voorschriften,” zegt project engineer Tranquillin Mensah, die verantwoordelijk is voor kwaliteit.

| Tranquillin Mensah - project engineer

“Dat zorgt in de documentatie voor flinke uitdagingen,” vertelt hij in een Teams-meeting met zijn SHE-Q collega Judith Koukpo, die hetzelfde ervaart op het gebied van veiligheidsvoorschriften. Naast deze grote partijen zijn er dichterbij het project ook verschillende belanghebbenden, zoals de lokale burgemeesters, die van oudsher een belangrijke rol spelen in het dagelijks bestuur. En de lokale bevolking natuurlijk, met vissers die dagelijks uitvaren om in hun onderhoud te voorzien.

Frans Thomassen wil dat alle betrokken partijen het als hun project zien. Daar maakt hij zich sterk voor. Dat begon al met het contract, vertelt hij. “Aanvankelijk zouden we de 50 kilometer kustlijn als één werkterrein aanpakken. Maar dat zou grote gevolgen hebben voor de vissers.

Om die reden wilde ik het in delen opsplitsen, zodat zij altijd kunnen doorwerken. Zo is het contract nu aangepast.” En dat bleek een goede zet, aldus Frans: “Tijdens een radio-uitzending over dit project kreeg ik exact deze vraag van een luisteraar: gaan jullie onze boterham afpakken? Toen kon ik hem geruststellen en uitleggen hoe we te werk gaan en waarom.” Zo zijn er talloze voorbeelden die laten zien hoe het projectteam actief werkt aan het vergroten van het vertrouwen, om het motto ‘travailler ensemble’ handen en voeten te geven. Het mooiste voorbeeld volgens Tranquillin is dat het team deel heeft genomen aan de inzegening van het project door lokale voodoo-priesters. “Zo draag je uit dat je met respect voor en in harmonie met de mensen hier het werk wil doen.” Precies daarvoor heeft de Wereldbank het projectteam gecompimenteerd.

| voodoo ceremonie

VEILIGHEIDSRISICO'S

Het grootste veiligheidsrisico van dit project is het feit dat de bevolking als het ware op site woont én de gevaren

nauwelijks zien. Tranquillin herkent dat uit zijn eigen jeugd, vertelt hij: “Als er vroeger vrachtwagens door ons dorp reden dan renden wij erop af en probeerden we de wielen aan te raken. Wij kenden de risico's niet. Dat zie ik hier nu ook.” Dit gebrek aan veiligheidsbesef vraagt strikte regels en maatregelen ter bescherming van de mensen, zoals hekken en afzettingen, maar vooral ook veel voorlichting. “Veiligheid is een houding, en daar kunnen wij aan werken”, zeggen Tranquillin en Judith.

| Judith Koukpo - SHE-Q

Daarom bezoeken ze bijvoorbeeld scholen, waar ze kinderen laten ervaren dat je vanuit de cabine van een vrachtwagen lang niet alles ziet. Verder is er sinds de start van het project wekelijks een overleg met de lokale bewoners waarin het werk besproken wordt. Dat levert veel op, vertelt Frans: “We hebben ‘grievance-bussen’ geplaatst, op het werk en in het dorp, waar mensen ook daadwerkelijk hun klachten in deponeren. Zo kregen wij te horen dat het transport (te)veel stof veroorzaakt, waarop wij hebben besloten onze waterwagens vaker te laten rijden.” >>>

“Wij willen niet alleen een goed beschermde kust achterlaten, maar ook een hoger veiligheidsbesef. Daar willen we een blijvend impact mee bereiken.”

OBSERVATIES

Om ook de onderaannemers te trainen in het (h)erkennen van risico's en hen te leren hun gedrag aan te passen krijgen ze onder meer NINA DO-IT trainingen, vertelt Judith.

“NINA helpt ons allemaal om veiliger te werken. Herhalen is de sleutel. Daarom besluiten we de dagelijkse safety talk altijd hardop met de slogan: ‘*safety first, safety first, safety first*’.” Dit werpt zijn vruchten af: ook onderaannemers, truckchauffeurs, engineers komen

inmiddels met SHOC-cards, vertelt Frans: “Dat betekent dat ze observaties doen. En het durven te zeggen.” Een heel ander veiligheidsrisico bevindt zich tot slot op zee: het risico op piraterij. Daarom worden er aan boord van de Willem van Oranje een aantal mariniers aan boord gestationeerd.

BLIJVENDE IMPACT

“In deze omgeving is het goede voorbeeld geven heel belangrijk”, zegt Frans. “Daarmee geven we ook de »» boodschap af dat we het van hoog tot laag samen doen.” Om die reden zijn er al verschillende sessies van het leiderschapsprogramma NINA Expeditie gehouden, voor een brede vertegenwoordiging van medewerkers. Judith is daar blij mee: “Ik heb het commitment van het management nodig om mijn werk goed te kunnen doen.” Al met al zijn Frans, Tranquillin en Judith niet ontevreden over hoe het *safetywise*

loopt. Tijdens het transport is er, op twee omgeslagen trucks na, weinig gebeurd. Het belangrijkste gedeelte van het werk, op het strand, moet echter nog gedaan worden. “Juist daar is awareness heel belangrijk,” zegt Judith, die ‘*No Injuries, No Accidents*’ tot haar persoonlijke doel heeft gemaakt. Frans kijkt zelfs nog verder: “Wij willen niet alleen een goed beschermde kust achterlaten, maar ook een hoger veiligheidsbesef. Daar willen we een blijvend impact mee bereiken.” ■

Season's Greetings

To everyone on our vessels, projects, offices and at home a safe and healthy 2023!

Nina